

Sygn. akt V KK 360/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **M. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 19 października 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego – adw. J. P. z dnia 3 listopada 2021 r. o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy kasacyjnej skazanego M. W., sygn. akt V KK 360/21,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 4 zd. pierwsze k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosek obrońcy skazanego – adw. J. P. o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy kasacyjnej skazanego M. W. o sygn. akt V KK 360/21 pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął, datowany na 3 listopada 2021 r., wniosek obrońcy skazanego M. W. o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy kasacyjnej wymienionego, o sygn. akt V KK 360/21 (k. 181-188 akt SN). Wnioskodawca wskazał, że zachodzą okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności SSN Antoniego Bojańczyka w przedmiotowej sprawie. Jako podstawę prawną wniosku obrońca skazanego wskazał art. 41 § 1 k.p.k.

Pierwotnie przedmiotowy wniosek, zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1904 z późn. zm.)

został zarejestrowany w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (k. 180 akt SN). Jednak w dniu 16 września 2022 r. przekazano go do Izby Karnej, gdzie został zarejestrowany przez Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej w kontrolce rozstrzygnięć incydentalnych pod numerem KRI 45.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że przepis art. 41 § 1 k.p.k. nie przewiduje możliwości wyłączenia sędziego *in abstracto*, a dotyczy jedynie wyłączenia sędziego, który jest wyznaczony do rozpoznania sprawy (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 16 marca 2010 r., WO 4/10, OSNwSK 2010, nr 1, poz. 567; postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2012 r., III KO 34/12, OSNKW 2012, nr 11, poz. 116; postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2016 r., III KO 99/16, LEX nr 2166385). Za taką wykładnią przemawia brzmienie art. 41 § 1 k.p.k., który odnosi się do sędziego „w danej sprawie”. Oznacza to, że **nie można wyłączyć na tej podstawie sędziów niejako „na przyszłość”, a więc pod warunkiem, że zostaną wyznaczeni do składu rozpoznającego daną sprawę.** Z tych też względów słusznie podnosi się, że sędziowie wymienieni we wniosku o wyłączenie wszystkich sędziów danego sądu, którzy nie zostali wyznaczeni do rozpoznania sprawy, mogą rozpoznać ten wniosek, gdyż wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie ich bezpośrednio nie dotyczy (postanowienie SN z 21.06.2012 r., III KO 34/12, LEX nr 1212385).

Przenosząc powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że SSN Antoni Bojańczyk w chwili obecnej nie jest referentem sprawy V KK 260/21. Na podstawie zarządzenia Nr 20/2022 Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej z dnia 27 lipca 2022 r. przedmiotowa sprawa została bowiem z tym dniem przydzielona SSN Adamowi Rochowi (k. 137 akt SN). Brak jest również informacji, aby w przedmiotowej sprawie został wyznaczony skład wieloosobowy z udziałem SSN Antoniego Bojańczyka. Tym samym wniosek o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka należało pozostawić bez rozpoznania, zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 4 zd. pierwsze k.p.k. *a contrario*.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

